

ИНФОРМАЦИЯ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 6 ОТ РЕГЛАМЕНТА ОТНОСНО ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИЗИСКВАНИЯТА, СВЪРЗАНИ С УСТОЙЧИВОСТТА В СЕКТОРА НА ФИНАНСОВИ УСЛУГИ (ЕС 2019/2088)

ДАТА: 01.12.2020

1. ВКЛЮЧВАНЕ НА РИСКОВЕТЕ ЗА УСТОЙЧИВОСТ В ИНВЕСТИЦИОННИТЕ РЕШЕНИЯ

1.1 Какви са рисковете за устойчивост?

UNIQA Österreich Versicherungen AG (UNIQA) като инвеститор разработи комплект от принципи и процеси, от които се извличат мерки на постоянна основа за определяне и намаляване на рисковете за устойчивост.

- Рискът за устойчивост се определя като екологичен, социален или управленски риск, който може да има значителен отрицателен ефект върху стойността на инвестицията. Тези принципи и процеси са интегрирани във вътрешните насоки на UNIQA, които служат като набор от правила и упътване за нашата устойчива капиталова инвестиция.
- Разглеждането на рисковете за устойчивост в инвестицията се осъществява чрез определяне на изключванията и отрицателните критерии от UNIQA. Те са дефинирани за определени корпоративни и държавни дейности, които считаме за критични, и следователно високорискови от гледна точка на устойчивостта. По-конкретно, тези критерии се отнасят за определени бизнес области (като тютюн, въглища), технологии (като използването на ядрена енергия) или практики (като корупция, нарушения на човешките права).
- Изключващите и отрицателните критерии са определени и функционират във вътрешните насоки на UNIQA и се преразглеждат постоянно по отношение на тяхната завършеност и продължаваща значимост и се адаптират ако е необходимо.

1.2 Как се определят рисковете за устойчивост?

Идентификацията на рисковете за устойчивост на специфична инвестиция е вече извършена в анализа и процеса на вземане на решение преди да е купена инвестиция. В този процес, емитентите се оценяват въз основа на отрицателните и изключващи критерии, определени от UNIQA, и използвайки база данни от външни специалисти. Ако е необходимо, допълнителни експерти биват консултирани за оценките. Тъй като рисковете за устойчивост могат да имат динамичен характер, съществуващата инвестиция е също преразглеждана на постоянна основа. Резултатите от прегледа се включват в годишен контролен доклад, който оценява степента на активите от гледна точка на изключване и отрицателни критерии. В допълнение, промените с течение на времето и всякакви отклонения от целите се правят видими.

1.3 Как се справяме с рисковете за устойчивост?

UNIQA поставя годишни цели или максимални стойности за рисковете за устойчивост в инвестиционния процес. Критериите за изключване трябва да се избягват по принцип. За да се коригират отклонения от целите или да се приложат планирани намалявания на рисковете, възможна е продажба на позиция или обратно изкупуване на облигация. До известна степен или в индивидуални случаи, активен ангажимент може също да бъде упражнен чрез официално или неофициално влияние с цел намаляване на рисковете за устойчивост в индивидуална позиция.

2. ОЧАКВАНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА РИСКОВЕТЕ ЗА УСТОЙЧИВОСТ ВЪРХУ ВЪЗВРАЩАЕМОСТТА

2.1 Устойчиво и инвестиционно изпълнение

Убедени сме, че устойчивата инвестиционна стратегия може да бъде икономически успешна в дългосрочен аспект и може да бъде положително допълнение към традиционните инвестиционни цели като възвращаемост, сигурност и ликвидност. Разглеждането на социалните, екологичните и управленски рискове в контекста на инвестиционните решения е икономически наложително и е част от нашата морална отговорност. Репутацията сред клиентите, лоялността на квалифицирани служители и безкорупционните структури са фактори за икономически успех или, ако са отрицателни, рискови фактори за компаниите, държавите и техните инвеститори.

2.2 Ефектите в детайли

По-долу са изброени някои от очакваните отрицателни ефекти върху възвращаемостта въз основа на индивидуалните рискове за устойчивостта или критерии за изключване и негативни критерии, определени във вътрешните насоки на UNIQA. За компаниите те са например следните:

Ядрената енергия често се разглежда като принос без CO₂ в защита на климата, но в същото време представлява екологична и социална високорискова технология (предпазни мерки за съвършена безопасност, повтарящи се инциденти), която повдига също въпроса за финално съхраняване на ядрен отпадък. Фукушима/ТЕРСО случая през 2011 година демонстрира впечатляващо уязвимостта не само на компаниите в ядрената индустрия, но също така на държави, които разчитат много на този енергиен източник.

Тютюневата промишленост е в отстъпление, поне в развитите държави, поради законови ограничения и широка промяна в осведомеността на населението.

Изкопаемите енергийни източници са едни от най-големите излъчватели на парникови газове и по този начин са между основните причини за глобалното затопляне. Политическата рамка се променя по такъв начин, че възобновяемите енергийни източници трябва да заместят колкото може изкопаемите енергийни източници. Изкопаемите енергийни източници се очаква да генерират намаляваща възвращаемост. Още повече, изкопаемите енергийни източници като запасите на нефт и газ може да се превърнат в "блокирани активи", които остават в земята и не се извличат. Компаниите, които произвеждат, рафинират, превозват или продават нефт, газ и въглища са между икономически губещите в този реалистичен сценарий. Това се отнася също за тези индустрии, които са отговорни за високата консумация на изкопаеми енергийни източници като автомобилната и авиационната индустрия.

Нарушения на трудовите и човешките права, корупция или сурова екологична щета може да наранят репутацията на компанията сред клиентите и обществеността. Това може да има отрицателен ефект върху продажбите и да предизвика щети и наказания.

За суверенни емитенти, следните рискове може също да са приложими:

Високите разходи за отбрана и войната са в тежест за бюджета и се конкурират с по-продуктивни държавни инвестиции например в образованието и иновациите. Това пряко и непряко увеличава риска от неизпълнение на държавни облигации.

Държавни нарушения на човешките права, смъртното наказание, неадекватните демократични стандарти и гражданските права, и корупцията са индикации за високи социални рискове, които обезсърчават икономическото развитие на страните под въпрос и, в крайни случаи, водят до "неуспешно състояние". Това може също да увеличи риска от неизпълнение на държавни облигации.